

καὶ ἐν εἶδος κατὰ τὸ ὅποιον ὁ παράφρων νομίζει, ὅτι μεταμορφοῦται εἰς ζῶν, ἀφαιρουμένου ὅλως τοῦ αἰσθήματος τοῦ Ἑγώ.

Ἀναφέρουν λοιπὸν τὰ χρονικά τῶν Φρενοκομείων ὅτι κατὰ τὸν μεσαιῶνα παράφρων τις ἐνόμισε ὅτι μετεβλήθη εἰς Λύκον· ἐπειδὴ δὲ ὁ Λύκος δὲν ἔχει δουλειὰ εἰς τὸ παζάρι, φυσικῶς τῷ λόγῳ ἔφυγεν εἰς τὰ ὄρη.

Ὁ ἀνθρωπόλυκος οὗτος ἐπέφερε μεγίστην θραῦσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων κατατρῶγων αὐτοὺς ἐν μεγίστῃ ἥδονῃ.

Ἔως οὗ ἐπὶ τέλους συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς· ὁ Λύκος ὅμως εἶχε τὴν ιδιότητα καὶ νὰ δμιλῇ, ὡς τὰ ζῶα τοῦ Αἰσώπου καὶ τοῦ La Fontaine. Λέγει λοιπὸν εἰς ἓνα ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐμπιστευτικῶς: Εἶμαι τῶντι λύκος, μὴ σε φανῇ δὲ παράδοξον ὅτι δὲν ἔχω τρίχας· ξεύρεις τί συμβαίνει; Τὸ δέρμα μου εἶνε ἀνεστραμμένον, ὥστε αἱ τρίχαι εἶνε ἐντὸς, τὸ δὲ λεῖον μέρος ἐκτὸς ὡς τὸ βλέπεις.

Ἡ ἀρχὴ ἐν τῇ μεσαιωνικῇ πολυμαθείᾳ της διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας κόπτει τὴν χεῖρα δολόκληρον διὰ νὰ ἴδῃ τὰς τρίχας, οὐδὲν· κόπτει καὶ τὸν πόδα, ἔνθα εἶδε τῶντι . . . ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τρίχες.

Ἐπὶ τέλους τὸν ἡρωτηριασμένον λύκον τὸν παραδίδει εἰς τὸν χειρουργόν, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου ὁ δυστυχὴς φρενοβλαβὴς ἐδραπέτευσεν εἰς τὸν Ἄδην, χωρὶς νὰ δυνηθῇ ἢ ἀρχῇ, ὁ ἀληθὴς λύκος, νὰ τὸν καταδιώξῃ πλέον.

Ἄλλο μασκαριέλι.

Εἷς τι φρενοκομεῖον ὑπάρχει φρενοβλαβὴς ὅστις νομίζει ὅτι εἶνε ἵππος· τρέχει εἰς τὴν αὐλὴν, χρεμετίζει καὶ φέρεται τέλος ὡς ἵππος.

Ἄλλος φρενοβλαβὴς βλέπων αὐτὸν καθ' ἐκάστην οὕτω τρέχοντα, συνέλαβε τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε καλὸς ἀναβάτης.

Ἀμα λοιπὸν τὸν ἴδῃ εἰς τὴν αὐλὴν πηδᾷ εἰς τοὺς ὧμους τοῦ ὡς καλὸς καθαλάρης, καὶ μεταβάλλουν οὕτω τὴν αὐλὴν τοῦ φρενοκομείου εἰς ἵπποδρόμιον!

Θέαμα τραγικο-κωμικόν!

Dr. Eizenmann.

Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ.

Μασσαλία 25 Σεπτεμβρίου 1880.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Théâtre des Nations ἐδόθη ἡ πρώτη παράστασις τῆς Adrienne Lecouvreur, δρᾶμα τῶν Scribe et Legouvé. Ἡ Sarah-Bernhard ἔπαιζε τὸν ρόλον τῆς Ἀδριανῆς.

Ἡ Σάρα ἐζητήθη εἰς Ἀμερικὴν μὲ ἀμοιβὴν 800,000 χιλ. φράγκ. διὰ . . . πέντε μῆνας!!! Ἐδέχθη. Πρὶν ὅμως ἀναχωρήσῃ ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ κάμῃ τὸν γυρὸν τῶν πρωτευουσῶν πόλεων τῆς Γαλλίας. Οὕτω εὐρίσκεται σήμερον εἰς Μασσαλίαν ὅπου πρόκειται νὰ δώσῃ ἀκόμη δύο παραστάσεις, τὴν ἀνωτέρω διὰ δευτέραν φοράν καὶ τὴν Frou-Frou.

Μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατώρθωσα νὰ εὕρω ἐν εἰσιτήριον πρὸ 8 ἡμερῶν. Ἡ ἑναρξὶς τῆς παραστάσεως ἦτο τὴν 8 1)2.

Ἀπὸ τὰς 6 1)2 ἡ rue Paradis, ὅπου τὸ θέατρον εὐρίσκεται, ἦτο πλήρης κόσμου· εἰς τὰς 7 1)2 δὲν ὑπῆρχε τόπος διὰ ψῆλλον. Εἰς τὰς 8 ἡνοίχθησαν τέλος αἱ θύραι τοῦ θεάτρου, καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς τίς νὰ πρωτοσιέλῃ·

διὰ μιᾶς ἐπληρώθη ἡ παμμεγέθης αἴθουσα. Παρτέρον, θεωρεῖα, ὑπερών. Ἐχρειάσθη νὰ σφύσουν τὰ ἡμίση γκάζια διότι ἡ θερμότης ἦτο ἀνυπόφορος.

Μετ' ὀλίγα λεπτά κώδων τις ἀνήγγειλε τὴν ἑναρξιν τῆς παραστάσεως.

Εἰς τὴν πρώτην πράξιν ἡ Adrienne δὲν ἔχει μέρος, πράγμα τὸ ὅποιον ἔκαμε τὸ ἀκροατήριον νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ὥραν πότε θὰ τελειώσῃ. Μετὰ 25 λεπτά τῆς ὥρας ἡ πρώτη πράξις λαμβάνει πέρας καὶ ἤδη καθεὶς ἐτοιμάζεται νὰ θαυμάσῃ τὴν περιφημον τραγῶδόν.

Μετὰ 10 λεπτά φοβερᾶς ἀνυπομονησίας, ὁ κώδων καὶ πάλιν σημαίνει, καὶ ἤδη πρὶν ἢ ἀρθῇ ἡ αὐλαία, νεκρικὴ σιγὴ καταλαμβάνει τὸ ἀκροατήριον. Ἡ αὐλαία ἤρθη. Ἐπ' αὐτῆς δὲν φαίνεται ἀκόμη ἡ Ἀδριανή.

Μικρὰν διακοπὴν ὅπως ἐν ὀλίγοις σᾶς εἶπω τὴν ἔννοιαν τοῦ δράματος.

Ἡ Ἀδριανὴ εἶναι ἡθοποιός τις, ἥτις ἐρᾶται τὸν κόμητα Maurice de Saxe. Ἡ πριγκίπισσα de Bouillon τὸν ἀγαπᾷ ἐπίσης. Ἡ τελευταία αὕτη κατόπιν ὕβρεως, τὴν ὁποίαν τῇ προσήψεν ἡ Ἀδριανὴ, διότι τὴν εἶχεν ἐξευτελίσει ἐνώπιον πολλοῦ κόσμου, τῇ στέλλει τὰ ἄνθη, ἐκ μέρους δὴθεν τοῦ κόμητος, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀδριανὴ τῷ εἶχε πρὸ ὀλίγων στιγμῶν προσφέρει, συγχρόνως δὲ καὶ ἐπιστολὴν ψευδῇ ἐκ μέρους τοῦ ἰδίου ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾷ πλέον κτλ. κτλ. Ἡ Ἀδριανὴ ἐν τῇ παραφορᾷ της λαμβάνει τὰ ἄνθη, τὰ ἀσφραίνεται, τὰ ἰσπάζεται καὶ τέλος τὰ ῥίπτει εἰς τὴν ἐστίαν. Τὰ ἄνθη ἦσαν δηλητηριασμένα. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εἰσέρχεται ὁ κόμης. Ἡ Ἀδριανὴ τῷ δεικνύει τὴν ἐπιστολὴν, ὁ κόμης λέγει ὅτι ἄγνοεῖ τὰ πάντα καὶ ὅτι μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὴν νυμφεύεται. Ἡ Ἀδριανὴ πιστεύει καὶ εἶναι εὐτυχής. Αἴφνης ὅμως ὠχρίᾳ καὶ τέλος, μετὰ φοβεροῦς πόνους καὶ ἀγῶνας καὶ παρρησιαστικῶς πρὸς τὸν Θεόν, ἐκτελούσα αὐτὸν νὰ μὴν ἀποθάνῃ τώρα ὅπου εἶναι εὐτυχής, ἀποθνήσκει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Maurice λέγουσα εἰς αὐτὸν μέχρι τελευταίας πνοῆς ὅτι τὸν χγαπᾷ. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἡ περίληψις τοῦ δράματος, τὸ ὅποιον ἂν καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν εἶναι μεγάλο πρᾶγμα, ἔκαμεν ὅμως, χάρις τῇ Σάρα, effet Σαίξπηρ τοῦ δράματος.

Ἐῖμεθα εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Ἀδριανὴ εἰσέρχεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐν τῷ μέσῳ 6,000 χιλ. ἀνθρώπων δὲν ἀκούεται ἀναπνοή· ἂν τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐβῆρες, ἦσουν χαμένος ἄνθρωπος. Ἡ Ἀδριανὴ μελαγχολικὴ προχωρεῖ, κρατεῖ εἰς χεῖρας της βιβλίον τι. Τὸ ἀκροατήριον περιμένει τὴν φωνὴν της. Ἡ Sarah ἰστάται ἐπὶ στιγμὰς τινὰς ἀκόμη· δώδεκα χιλιᾶδες ὀφθαλμοὶ τὴν τρώγουσιν καὶ ἐκείνη νομίζει ὅτι εἶναι μόνη. Μία οὐρανία φωνὴ, γλυκεῖα ἀρμονία, ἐξέρχεται τῶν χειλέων της· ἀπαγγέλλει στίχους τινὰς πρὸς τὸν ἐρωμένον της. Ὅποιον αἵτημα, ὁποῖα τρυφερότης, ὁποῖα συγκίνησις ἀληθὴς καὶ βαθεῖα! Διὰ μιᾶς ὅμως ἐξαγριοῦται, ἐνθυμεῖται τὴν ἀντίπαλόν της, οἱ ῥῶθωνές της ἐκτείνονται, τὸ βλέμμα της καίει, ἡ κόμη της ἀνασπᾶται ὡς ὀργισμένου λέοντος χαίτη. Ἐνόμιζέ τις ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐβλεπε τὴν τρικυμίαν μεταμορφωμένην εἰς γυναῖκα. Τέλος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡσυχάζει, ἡσυχάζει καὶ ἡ λέαινα ἐκείνη μεταβάλλεται εἰς ἀθῶον ἀρνάκι. Ἐκκλινεν ἡ Σάρα καὶ ἐκκλινεν ἡ ληθῶς. Διὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὕτην ὁ Οὐγὼ λέγει: «jamais mes vers n' étaient sortis plus suaves d'une bouche plus émue; quelles attitudes candides et quelle passion profonde!»

Ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει παρίσταται ἀποθνήσκουσα δηλητηριασμένη. Κ' ἐνῶ ἐνώπιον τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου φαίνεται ῥοδινὴ καὶ εὐτυχής, διότι πρόκειται νὰ νυμ-

Φευθή τὸν ἀγαπητόν της, αἴφνης ὠχρίᾳ—καὶ ἀληθῶς ἡσθάνετο διότι ἀληθῶς ὠχρίᾳ—οἱ ὀφθαλμοὶ της χάνουν τὴν λαμπρότητα τῶν καὶ μόλις διὰ χαμηλῆς φωνῆς λέγει πρὸς τὸν θεόν: je ne peux pas mourir. Oh! laisse moi vivre... Dieu!! Τὸ ἀκρατήριο τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐλύθη εἰς δάκρυα, καὶ ἀναθεματίζω τὴν στιγμὴν ὅπου ἐπῆγα διότι ἐκλαῖα καὶ ἐγὼ σὰν μωρὸ παιδί!

Τέλος τὸ βλέμμα θολοῦται καὶ δὲν βλέπει τις ἄλλο παρὰ τὸ λευκὸν τῶν ὀφθαλμῶν της! ψυχορραγούσα δὲ στρέφεται πρὸς τὸν κόμητα καὶ: je... t'aim..., je... t'..., aim τοῦ λέγει καὶ πίπτει.

Σόκιν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Βοημὸς συναντᾷ ἕτερον Βοημὸν προγευματίζοντα μὲ δύο καρδέλλας. Καὶ μετὰ θάμβους:

— Αὐτὸ εἶναι πρόγευμα *Σαρδελαπάλου!*

Μενιδιάτης χτυπᾷ τὴν θύραν Ἀθηναϊκῆς οἰκίας ζητῶν τὸν οἰκοδεσπότην.

Ὁ παπαγάλος τῆς οἰκίας ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἀρχίζει δυνατὰ νὰ φωνάζῃ:

— Καλημέρα σας, Καλημέρα σας.

Ὁ Μενιδιάτης ὅστις κατ' ἀρχὰς δὲν ἀπήντησεν, ἐκβάλλει ἔπειτα τὸν πῖλόν του καὶ χαιρετῶν εὐσεβᾶτως λέγει:

— Συγγνώμην, σὰς πῆρα γιὰ πουλί.

Ξένος τις ἐλθὼν κατὰ πρώτην φορὰν ἐνταῦθα ἡρωτᾷτο ἀν τοῦ ἄρσαν αἱ Ἀθηναί.

— Ναί, λέγει, ὅλα μοῦ ἄρσαν, ἀλλὰ μίαν ἔλλειψιν ἡῶρα· δὲν ἔχετε οὔτε προξενεῖον, οὔτε πρεσβείαν ἐλληνικὴν.

Διοικητὴς σώματος στρατιωτικοῦ παίζει τὸ σκάκι του εἰς τοῦ Γιαννοπούλου.

Ἀγγελιαφόρος ἀσθμαίνων εἰσέρχεται καὶ τῷ παρουσιάζει ἔγγραφον πρὸς ὑπογραφήν.

Ὁ διοικητὴς ἐν ὅλῃ τῇ ἀπαθείᾳ του:

— Στάσου νὰ κάνω μάτι.

Καὶ ὁ ἀγγελιαφόρος ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τεχνικῶν ὅρων τοῦ ζατρίκιου νὰ βλέπῃ περίξ του πρὸς ποῖον θὰ κάμῃ ὁ διοικητὴς του μάτι!

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναφορᾶς ὁ λοχαγὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐρωτᾷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Ἀνδρίον ἐπίστρατον τί ζητεῖ.

Ὁ ἐπίστρατος, διακόπτων ἐκάστην λέξιν μὲ γέλωτας σπασμωδικοὺς χρωματισμοὺ βλακώδους:

— Θέλω ἄδεια, χι, χι, χι, διανυκτερεύσεως, χα, χα, χα καὶ . . . χαιρετίσματα ἀπὸ τὴν μαμὰ!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ,

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἐφημερὶς ἀντιπολιτευομένη, ἀσέικη, ποικίλη, εὐμορφογραμμένη.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Δὲν εἶναι πλέον ἀνάγκη νὰ ξοδεύετε παράδες καὶ νὰ πηγαίνητε εἰς τὴν ὠραίαν Σταμπούλ, νὰ τῆς πέρνετε τὰ μυρωδάτα καπνά της, τὰ ὅποια ἀνοίγουν εἰς τοὺς καπνίζοντας χιλίους ἕνα παραδείσους, γεμάτους ἀπὸ Οὐρί.

Μ' ἕνα περίπατον μέχρι τῶν **Χαφτείων** καὶ εἰσθε ἐν τὸς ὅλων τῶν καπνοφύτων τουρκικῶν πεδιάδων. Ἐκεῖ ἔστησε τὸν θρόνον του τὸ νέον

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ Η "ΘΡΑΚΗ"

τοῦ κ. ΘΩΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἄρ. 6. Παρὰ τῷ ἀρτοποιεῖο τοῦ κ. Χαρισιάδου καὶ ἀντικρὸ τοῦ Καφερείου Τσόχα, Ἄρ. 6.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ

Γένιδξε, Καδάλας, Σαμψουντος.

Εἶναι οἱ τρεῖς Αὐτοκράτορες τῶν καπνῶν, τοὺς ὁποίους καμία καπνοεπανάστασις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ.

Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Ὁ κ. Θωμᾶς Γεωργίου πλὴν τῆς Μεγάλης ἀποθήκης καπνῶν ἦν συνεχῶς ἀνανεώνει, συνέστησε καὶ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ,

τὰ ὁποῖα πωλεῖ μὲ τὴν ὀκᾶν. Ἄς σπεύσουν νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ κύριοι καπνοπῶλαι τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ οἱ πλέον δύσκολοι καταναλωταί. Θὰ εὕρουν **πρότυπα σιγαρέτων.**

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ στέλλωσιν ἰδικόν των καπνὸν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ πρὸς κατασκευὴν σιγαρέτων κομψοτάτων, μόνον ἀντὶ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ ΤΗΝ ΟΚΑΝ.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἥτις ξαναπανδρεύεται καὶ ὡς ἀνοιξὶς ἀνανεώνει τὰ κάλλη της **ξανάνοιξε** τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΛΙΣΣΑ,"

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν ζωηρὸν

κ. **ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.**

Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή,

Ἐφάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.